

[MIROCZYŃCA *sb m*

I sg miroczyńcą.

Sł stp, Cn brak.

Ten, kto czyni pokój: który [*Herkules*] był głównym nieprzyjacielem złych ludzi/ á mężnym y gorącym wybawicielem dobrych/ miroczyńcą y ná ziemi/ y ná morzu [*terrarum marisque pacator Seneca, De beneficiis, 1, 13, 3.*] *SenekaGórn 57 (Linde).*

AKtt